

behøver at give særegne Grunde derfor. Skulde det iøvrigt virkelig være saa vanskeligt for de ærede Herrer at have en lille Anelse om, hvad der i nærværende Tilfælde har foranlediget Udsættelsen? Jeg kan ikke tro, at dette kan falde saa vanskeligt for det ærede Medlem (Bojsen), der selv betegnede de Arbejder, der ere forelagte i nærværende Samling, paa en Maade, hvorved der efter min Mening tillagdes dem en noget for stor Betydning, men som jo i alt Fald viser, at han ikke under-vurderer dem.

For at jeg nu skal vende mig til selve Finantslovsforslaget og navnlig for Dieblisset forbi-gaa de mere almindelige Betragtninger om Skatte-lovgivningen, der bleve fremsatte af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Berg), hvormeget der end kunde være at indvende derimod — for at jeg altsaa skal vende mig til selve Finantslovsforslaget, er der af det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag (Bojsen), udtalt den Mening, at der skulde have fundet et Omslag Sted i Regeringens Opfattelse, at den nuværende Finantsminister skulde betragte de finantielle Forhold væsentlig paa en anden Maade end hans Forgænger. Det er jo en Sag, som i og for sig, rent personlig taget, har saare liden Interesse; derimod kan jo nok det almindelige Synspunkt, som derved kommer frem, have en vis Betydning. For det Første maa jeg nu næsten tro, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Berg), og som udtalte afskillig Dabel over min Forgænger, om han end har vidst det, saa dog i alt Fald ikke i dette Dieblis har tænkt paa, at min Forgænger ikke er tilstede her i Salen. Den forrige Finantsminister er jo Rigsdagsmand og vil forhaabentlig inden lang Tid kunne være tilstede her og tage Del i vore Forhandlinger, og det vil under disse Omstændigheder være det Naturligste, at jeg overlader til ham, hvis han dertil finder Anledning, at svare paa de Behreidelser, som bleve gjort af den ærede Rigsdagsmand. Om den hele Betragtning om hans Opfattelse af de finantielle Forhold vil Nogen bedre end han selv kunne udtale sig, jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt, om jeg i den Henseende stillede mig i hans Sted. Derimod vil jeg sige et Par Ord med Hensyn til den af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te Valgfreds yttrede Formodning, at jeg væsentlig skulde betragte Sagen anderledes end min Forgænger. I saa Henseende maa jeg sige, at de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Forelæggelsen af Finantslovsforslaget og de andre Lovforslag, som jeg har indbragt, formentlig ikke indeholde Hjemmel

for en saadan Paastand. Jeg maa navnlig i saa Henseende fremhæve, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) lagde for megen Vægt paa enkelte Ytringer, som fandtes i det Foredrag, hvormed jeg indledede Sagen, maa-ikke fordi han ikke gjengav dem aldeles nøiagtig, saaledes som jeg har bragt dem. Han lagde ganske særlig Vægt paa de Ytringer af mig, hvorved jeg bemærkede, „at forsaavidt der maatte blive Spørgsmaal om yderligere Bevillinger med Hensyn til offentlige Arbejder, har jeg nærmest tænkt mig, at Tilskudet fra den samlede Aktiomasse bliver forhøiet i samme Forhold, som saadanne yderligere Belsøb maatte blive bevilgede.“ Den Sammenhang, hvori jeg brugte disse Udtryk, var den, at jeg talte om, at Budgettet udviste et kalkuleret Overskud af 768,000 Rd. Jeg maatte dengang ligesom holde mig til Finantslovsforslaget selv, og den Betragtning laa da saare nær, at man spurgte sig ved at gjenmæle Overslaget: Men hvorfor fremkommer her et kalkuleret Overskud, da det jo dog, som jeg netop bemærkede, havde været saa let ved at nedsatte Tilskudet fra Reserveresonden at tilveiebringe en Balance uden noget saadant Overskud? Jeg tænkte mig da, at Nogen for Exempel kunde mene: Ja der kommer formodentlig Lovforslag om Udgifter til et eller andet større offentligt Arbejde, for Exempel til en Bro over Limfjorden eller til et andet saadant Arbejde, og at man kunde mene, at det var med Hensyn dertil, at Overskudet var kalkuleret. Denne Forestilling ønskede jeg skulde ikke sætte sig fast, og det var for det Tilfælde, at der maatte fremkomme Forslag til saadanne offentlige Arbejder — og jeg kan nu sige, at det vistnok ikke vil vare længe, inden min ærede Kollega, Indenrigsministeren, med Hans Majestats Tilladelse vil fremlægge et saadant Forslag — at jeg forud vilde have anstødt, at Finantsministeren i saa Fald forbeholdt sig at stille Forslag om en Forhøielse af Tilskudet fra Reserveresonden. Jeg er blevet bestyrket heri ved den Betragtning, at naar jeg tager en Gjemmensnitberegning af de Tilskud, som ere gjort af Reserveresonden i de senere Aar, løber det op til saadanne Summer, at jeg ikke for-lader det Spor, hvori vi allerede i en Række af Aar have bevæget os; naar jeg andrager paa en Forhøielse af omtrent en halv Million. Det ærede Medlem havde opfattet mine Ytringer, som om jeg havde gjort en Udsættelse mellem „ordentlige“ og „overordentlige“ Udgifter, og han opfattede navnlig denne Udsættelse paa den Maade, at jeg skulde have tillet de regelmæssige, kontraktmæssige